

СИНТЕЗИРАН ТЕКСТ НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА МЕРКИ, СВЪРЗАНИ С ДАНЪЧНИТЕ СПОГОДБИ, ЗА ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ СВИВАНЕТО НА ДАНЪЧНАТА ОСНОВА И ПРЕХВЪРЛЯНЕТО НА ПЕЧАЛБИ И СПОГОДБАТА МЕЖДУ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ ВЪРХУ ДОХОДА И ИМУЩЕСТВОТО

Обща забележка относно този документ

Този документ представя синтезирания текст за прилагане на Спогодбата между Република България и Великото херцогство Люксембург за избягване на двойното данъчно облагане върху дохода и имуществото, подписана на 27 януари 1992 г. („Спогодбата“), както е изменена от Многостранната конвенция за прилагане на мерки, свързани с данъчните спогодби, за предотвратяване свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, подписана от България и от Люксембург на 7 юни 2017 г. („Многостранната конвенция“).

Този документ е изготвен съвместно от компетентните органи на България и Люксембург и представлява тяхното общо разбиране за измененията, направени в Спогодбата от Многостранната конвенция.

Документът е изготвен въз основа на позицията на България при ратификацията на Многостранната конвенция, представена пред Депозитаря на 16 септември 2022 г., и позицията на Люксембург при ратификацията на Многостранната конвенция, представена пред Депозитаря на 9 април 2019 г. Тези позиции подлежат на промени, както е предвидено в Многостранната конвенция. Промените, направени в позициите по Многостранната конвенция, могат да променят действието ѝ по отношение на Спогодбата.

Автентичните правни текстове на Спогодбата и Многостранната конвенция имат предимство и остават приложимите правни текстове.

Разпоредбите на Многостранната конвенция, които са приложими по отношение на разпоредбите на Спогодбата, са включени в карета в текста на този документ в контекста на съответните разпоредби на Спогодбата. Каретата, съдържащи разпоредбите на Многостранната конвенция, обикновено са добавени в съответствие с поредността на разпоредбите на Модела на данъчна спогодба на ОИСР, изд. 2017 г.

Направени са промени в текста на разпоредбите на Многостранната конвенция, за да се приведе терминологията, използвана в Многостранната конвенция, в съответствие с терминологията, използвана в Спогодбата (като „Обхваната данъчна спогодба“ и „Спогодба“, „Договарящи юрисдикции“ и „Договарящи държави“), за да се улесни разбирането на разпоредбите на Многостранната конвенция. Промените в терминологията имат за цел да подобрят четимостта на документа и не са предназначени да променят съдържанието на разпоредбите на Многостранната

конвенция. По подобен начин са направени промени в части от разпоредбите на Многостранната конвенция, които описват съществуващите разпоредби на Спогодбата: описателният текст е заменен с правни препратки към съществуващите разпоредби, за да се улесни четимостта.

Във всички случаи препратките към разпоредбите на Спогодбата или към самата Спогодба трябва да се разбират като препратки към Спогодбата, както е изменена от разпоредбите на Многостранната конвенция, при условие че тези разпоредби на Многостранната конвенция са влезли в действие.

Препратки

Автентичните правни текстове на Спогодбата могат да бъдат намерени на следните линкове:

- в България: <https://nra.bg/>;
- в Люксембург: impotsdirects.public.lu.

Текстът на Многостранната конвенция и позицията на България при ратификацията на Многостранната конвенция, представена пред Депозитаря на 16 септември 2022 г., и позицията на Люксембург при ратификацията на Многостранната конвенция, представена пред Депозитаря на 9 април 2019 г., могат да бъдат намерени на [уебстраницата на Депозитаря \(ОИСР\) по Многостранната конвенция](#).

Забележка относно влизането в действие на разпоредбите на Многостранната конвенция

Влизане в действие на разпоредбите на Многостранната конвенция

Разпоредбите на Многостранната конвенция, приложими към тази Спогодба, не влизат в действие на същите дати както първоначалните разпоредби на Спогодбата. Всяка от разпоредбите на Многостранната конвенция може да влезе в действие на различни дати в зависимост от видовете включени данъци (данъците, удържани при източника, или другите данъци) и от избора, направен от България и Люксембург в техните позиции по Многостранната конвенция.

Дати на депозиране на инструментите за ратификация, приемане или одобрение: 16 септември 2022 г. за България и 9 април 2019 г. за Люксембург.

Влизане в сила на Многостранната конвенция: 1 януари 2023 г. за България и 1 август 2019 г. за Люксембург.

Освен ако не е упоменато нещо различно на друго място в настоящия документ, разпоредбите на Многостранната конвенция влизат в действие по отношение на Спогодбата:

- в България:
 - за данъците, удържани при източника, за суми, платени или начислени на

чуждестранни лица, когато събитието, водещо до възникването на тези данъци, се случи на или след 1 януари 2023 г.;

- по отношение на всички други данъци, за данъци, налагани по отношение на данъчни периоди, започващи на или след 1 януари 2024 г.;

▪ в Люксембург:

- за данъците, удържани при източника, за суми, платени или начислени на чуждестранни лица, когато събитието, водещо до възникването на тези данъци, се случи на или след 1 януари 2023 г.;

- по отношение на всички други данъци, за данъци, налагани по отношение на данъчни периоди, започващи на или след 1 юли 2023 г.

СПОГОДБА МЕЖДУ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ ВЪРХУ ДОХОДА И ИМУЩЕСТВОТО

Преамбюл

Република България и Великото херцогство Люксембург,

желаейки да развият и улеснят своите икономически отношения и **[ЗАМЕНЕН от ал. 1 на чл. 6 на Многостранната конвенция]** [да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане върху дохода и имуществото],

Следната ал. 1 на чл. 6 на Многостранната конвенция заменя текста, отнасящ се до намерението за премахване на двойното данъчно облагане, в преамбюла на тази Спогодба:

ЧЛЕН 6 НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ – ЦЕЛ НА ОБХВАНАТО ДАНЪЧНО СПОРАЗУМЕНИЕ

Възнамерявайки да избегнат двойното данъчно облагане по отношение на данъците, за които се прилага тази [Спогодба], без да създават възможности за необлагане или намалено облагане чрез отклонение или заобикаляне на облагането с данъци (включително чрез споразумения, целящи злоупотреба със спогодби и насочени към получаване на облекчения, предвидени в [Спогодбата], в непряка полза на местни лица на трети юрисдикции),

се споразумяха за следното:

Член 1

Обхват по отношение на лицата

Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната договаряща държава или на двете договарящи държави.

Член 2

Данъци, за които се прилага спогодбата

1. Тази спогодба се прилага за данъци върху дохода и имуществото, събирани за сметка на едната от договарящите държави, на нейно политическо подразделение или на орган на местната власт, независимо от начина, по който те се събират.

2. За данъци върху дохода и върху имуществото се считат всички данъци, събрани върху общия доход, върху съвкупното имущество или върху елементи от дохода или имуществото, включително данъците върху приходи от отчуждаването на движима или недвижима собственост, данъците върху общата сума на заплатите и надниците, плащани от предприятията, също както и данъците върху нарастването на имуществото.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага спогодбата са по-специално:

а) в Люксембург:

- (i) данък върху дохода на физическите лица;
- (ii) данък върху дохода на кооперациите;
- (iii) специален данък върху директорските възнаграждения;
- (iv) данък върху имуществото;
- (v) търговски общински данък (по-нататък наричани "люксембургски данък")

б) в България:

- (i) данък върху общия доход;
- (ii) данък върху печалбата;
- (iii) данък върху сградите (по-нататък наричани "български данък").

4. Спогодбата се прилага и за данъци от същия или подобен по естеството си вид, които са установени след датата на подписване на спогодбата, в допълнение на или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в данъчните им законодателства.

Член 3

Общи определения

1. За целите на тази спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

а) терминът "Люксембург" означава територията на Великото херцогство Люксембург;

б) терминът "България" означава Република България, а когато се употребява в географски смисъл, означава територията, върху която България упражнява своя суверенитет, както и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху която България упражнява суверенни права в съответствие с международното право.

в) изразите "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават съобразно контекста Люксембург или България;

г) терминът "лице" включва физическите лица и:

- (i) по отношение на Люксембург - дружествата и всички други общности от лица;
- (ii) по отношение на България - юридическите лица, включително дружествата, и всички други общности от лица;

д) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или даденост, която се счита за юридическо лице за целите на данъчното облагане;

е) изразите "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

ж) изразът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб или самолет, извършван от предприятие, мястото на действително управление на което е в една от договарящите държави, освен когато корабът или самолетът се използват изключително между места, разположени в другата договаряща държава.

з) терминът "компетентен орган" означава:

(i) в Люксембург - министъра на финансите или негов упълномощен представител;

(ii) в България - министъра на финансите или негов упълномощен представител.

2. За прилагането на спогодбата от една от договарящите държави всеки

термин, който не е определен в нея, ако контекстът не изисква друго, има значението, което му придава законодателството на тази договаряща държава по отношение на данъците, спрямо които се прилага спогодбата.

Член 4

Местно лице

1. За целите на тази спогодба изразите "местно лице на едната договаряща държава" и "местно лице на другата договаряща държава" означават:

а) по отношение на Люксембург - всяко лице, което съобразно люксембургското законодателство подлежи на облагане в Люксембург поради неговото местожителство, местопребиваване, седалище на управление или всеки друг критерий от подобен характер. Този израз не обхваща обаче лицата, които подлежат на облагане в Люксембург само за доходите от люксембургски източници или за имущество, което е разположено там;

б) за България - всяко физическо лице, което съобразно българското законодателство подлежи на облагане в България за своя световен доход и което не е местно лице на трета държава, както и всяко юридическо лице, което има седалище на управление или регистрация в България. Този израз не обхваща обаче лицата, които подлежат на облагане в България само за доходите от български източници или за имущество, което е разположено там.

2. Когато съобразно разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, неговото положение се определя по следния начин:

а) то се счита за местно лице на държавата, с която неговите лични и икономически връзки са по-тесни (център на жизнени интереси);

б) ако държавата, в която лицето има център на жизнени интереси, не може да бъде определена, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса по взаимно споразумение.

3. Когато съобразно разпоредбите на ал. 1 лице, различно от физическо лице, е местно лице и на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, в която е разположено мястото на действителното му управление.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. По смисъла на тази спогодба изразът "място на стопанска дейност" означава определено място, посредством което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;

б) филиал;

в) кантора;

г) фабрика;

д) ателие;

е) мина, кариера, нефтен или газов кладенец или всяко друго място за извличане на природни богатства.

3. Строителен или монтажен обект представлява място на стопанска дейност само ако продължителността е повече от 6 месеца.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член счита се, че няма "място

на стопанска дейност", когато:

а) се използват съоръжения само с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятие на едната договаряща държава;

б) стоките, принадлежащи на предприятие на едната договаряща държава се съхраняват единствено с цел складиране, излагане или доставка; продажбата на стоки, представени на изложба или панаир, не се счита за място на стопанска дейност;

в) стоки, принадлежащи на едно предприятие, се съхраняват единствено с цел преработването им от друго предприятие;

г) определено място на дейност се поддържа единствено с цел закупуването на стоки или събирането на информация за предприятието;

д) определено място на дейност се поддържа единствено с цел осъществяване за предприятието на всякаква друга дейност от подготвителен или помощен характер;

е) строителен обект е създаден в рамките на договор за доставка на производствено или технологично оборудване;

ж) определено място се поддържа изключително с цел съчетаното упражняване на дейности, посочени в букви от "а" до "е", при условие, че цялостната дейност на това определено място, произтичаща от такова съчетание, запазва своя подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, различно от представител с независим статут, по отношение на когото се прилага ал. 6, действа за сметка на предприятие и има и обичайно упражнява в една от договарящите държави правото да сключва договори от името на предприятието, се счита, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всяка дейност, която това лице предприема за предприятието, освен ако дейността на такова лице е ограничена до посочените в ал. 4, които, ако се извършат чрез определено място, няма да направят това определено място, място на стопанска дейност съобразно разпоредбите на тази алинея.

6. Не се счита, че предприятие на едната договаряща държава има място на стопанска дейност в другата договаряща държава само защото то извършва дейност посредством брокер, общ комисионер или друг представител с независим статут, при условие, че тези лица действат в обичайните рамки на своята дейност.

7. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което осъществява там своята стопанска дейност (независимо дали посредством място на стопанска дейност или не), само по себе си няма да дава основание което и да е от дружествата да се счита за място на стопанска дейност на другото.

Член 6

Доходи от недвижимо имущество

1. Доходите на местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско или горско стопанство), разположено в другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има значението, което му придава законодателството на тази договаряща държава, в която се намира имуществото. Във всички случаи този термин обхваща принадлежностите към недвижимото имущество, живия и мъртъв инвентар, използван в селското и горското стопанство, правата, по отношение на които се прилагат разпоредбите на частното право досежно поземлената

собственост, плодopolзването на недвижими имущества, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания за разработване или за предоставяне на правото на разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Кораби, лодки и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или под аренда или от използване в каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими професионални услуги.

Член 7

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава посредством разположено там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието се облагат в другата държава, но само такава част от тях, която е относима към това място на стопанска дейност.

2. Като се имат предвид разпоредбите на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава посредством място на стопанска дейност, разположено там, във всяка от договарящите се държави към това място на стопанска дейност се отнасят печалбите, които то би реализирано, ако беше самостоятелно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности присъщите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите на място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, възникнали за целите на мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, независимо дали са извършени в тази държава, където се намира мястото на стопанска дейност, или другаде.

4. Към мястото на стопанска дейност, не се причисляват печалби само поради простата покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

5. За целите на предходните алинеи печалбите, относими към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същи начин, освен ако не съществува сериозна и достатъчна причина за противното.

6. Когато печалбите включват елементи на доход, разгледани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

Морски и въздушен транспорт

1. Печалбите от експлоатацията на кораби и самолети в международния транспорт се облагат само в договарящата държава, където се намира мястото на действително управление на предприятието.

2. Разпоредбите на ал. 1 на този член се прилагат и за печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9

Взаимозависими предприятия

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или ако

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и предприятие на другата договаряща държава,

и ако в двата случая двете предприятия в техните търговски и финансови взаимоотношения са свързани с приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия, би възникнала за едно от предприятията, но поради тези условия не е възникнала, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена.

2. **[ЗАМЕНЕНА от ал. 1 на чл. 17 на Многостранната конвенция]** [Когато едната договаряща държава включи в печалбите на предприятие от тази държава, и съответно обложи, печалби, за които предприятие на другата договаряща държава е било обложено с данък в тази друга държава, и ако така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието от първата държава, ако договорените между двете предприятия условия биха били такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, тогава другата държава пристъпва към подходящо уточняване на сумата на данъка, събран върху тези печалби в тази друга държава. При определянето на това уточняване се имат предвид и другите разпоредби на тази спогодба, а компетентните органи на договарящите се държави се консултират при необходимост.]

Следната ал. 1 на чл. 17 на Многостранната конвенция заменя ал. 2 на чл. 9 на тази Спогодба:

ЧЛЕН 17 НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ – КОРЕСПОНДИРАЩИ КОРЕКЦИИ

Когато [договаряща държава] включва в печалбите на предприятие на тази [договаряща държава] – и съответно облага с данък – печалби, по отношение на които предприятие на другата [договаряща държава] е обложено с данък в тази друга [договаряща държава] и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата [договаряща държава], ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга [договаряща държава] ще направи съответната корекция на начисления от нея данък върху тези печалби. При извършването на такава корекция се вземат предвид другите разпоредби на [Спогодбата] и компетентните органи на [договарящите държави] при необходимост се консултират един с друг.

Член 10

Дивиденди

1. Дивидентите изплатени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.

2. Такива дивиденди обаче могат да се облагат и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице, и съобразно законите на тази държава, но ако получателят е действителен ползвател на дивидентите, наложеният данък няма да надвишава:

а) 5% от brutната сума на дивидентите, ако действителният ползвател е дружество (различно от гражданско дружество), притежаващо поне 25% от имуществото на дружеството, изплащащо дивидентите;

б) 15% от brutната сума на дивидентите във всички останали случаи.

Разпоредбите на тази алинея не засягат облагането на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденди", както е употребен в този член, означава доходи от акции или други корпоративни права, с изключение на вземания за дълг, както и доходи от други дружествени дялове, които се третират за целите на данъчното облагане по същия начин, както доходи от акции съгласно законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако действителният ползвател на дивидентите, местно лице на едната договаряща държава, извършва производствена или търговска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, посредством място на стопанска дейност, разположено там, или упражнява в тази друга договаряща държава независима професия чрез определена база, разположена там, и участието, пораждащо дивидентите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или чл. 14 съобразно случая.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да облага с данък изплатените от дружеството дивиденди, освен доколкото тези дивиденди се плащат на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, пораждащо дивидентите е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито пък да облага неразпределената печалба на дружеството с данък върху неразпределената печалба, дори ако платените дивиденди или неразпределената печалба се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произтичащи от тази друга държава.

Член 11

Лихви

1. Лихвите, произхождащи от едната договаряща държава и изплатени на местно лице на другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.

2. Все пак тези лихви могат да се обложат и в договарящата държава, от която произхождат, и съгласно законодателството на тази държава, но ако лицето, което получава лихвите, е действителният им ползвател, така установеният данък не може да превишава 10 на сто от brutната сума на лихвите. Компетентните органи на договарящите се държави решават посредством взаимно споразумение начина на приложение на това ограничение.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2 лихвите съгласно ал. 1 се облагат само в договарящата държава, на която получателят на лихвите е местно лице, ако това лице е действителният ползвател на лихвите и ако същите се изплащат:

а) във връзка с продажбата на кредит на промишлено, търговско или научно

оборудване;

б) във връзка с продажбата на кредит на стоки, доставяни от едно предприятие на друго предприятие, или

в) по заем от каквото и да е естество, нематериализиран от ценни книги на приносител, отпуснат от банково учреждение или от едната договаряща държава.

4. Терминът "лихви", употребен в този член, означава доходи от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това, дали са осигурени или не с ипотечи или с клауза за участие в печалбите на заемополучателя и по-специално доходи от държавни облигации и доходи от ценни книги, включително премии и печалби, свързани с такива ценни книги. Санкции за закъсняло плащане не се считат за лихви за целите на този член.

5. Разпоредбите на ал. 1, 2 и 3 не се прилагат, ако действителният ползвател на лихвите, местно лице на едната договаряща държава, извършва производствена или търговска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством място на стопанска дейност, разположено там, или упражнява в тази друга договаряща държава независима професия чрез определена база, разположена там, и задължението, пораждащо лихвата, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или чл. 14 съобразно случая.

6. Лихвите се считат за възникнали в една от договарящите държави, когато плавец е самата държава, нейно политическо подразделение, орган на местната власт или местно лице на тази държава. Когато обаче плавецът на лихвите, независимо дали е местно лице на една от договарящите държави или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, за които е договорен дългът, пораждащ лихвите, и които понесат тежестта на лихвите, тези лихви се считат за произличащи от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и действителния ползвател на лихвите или между тях двамата и някое друго лице сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което те се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена от платеща и действителния ползвател при липсата на тези особени взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като се имат предвид и останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 12

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и изплащани на местно лице на другата договаряща държава, се облага в тази друга договаряща държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения обаче могат да бъдат облагани и в договарящата държава, в която възникват, и съобразно законодателството на тази договаряща държава, но така наложеният данък няма да надвишава 5% от брутната сума на авторските и лицензионните възнаграждения.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава възнаграждения от всякакъв вид, получени за използване или отстъпване на правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или

научно произведение, на всеки патент, свидетелство за изобретение, фабрична или търговска марка, дизайн или модел, план, секретна формула или процес, също както и за използването на програма за електронноизчислителна машина или за използването или за правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на този член се прилагат също и за възнагражденията, получени за предоставянето на технически услуги, когато те са изплатени във връзка с използването или отстъпването на правото за използване на права или собственост, предвидени в ал. 3.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат за възникнали в една от договарящите държави, когато плащецът е самата държава, нейно политическо подразделение, орган на местната власт или местно лице на тази договаряща държава. Когато обаче плащецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на една от договарящите държави или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, които пораждаат задължението за изплащане на авторски и лицензионни възнаграждения и които понасят тежестта на тези авторски и лицензионни възнаграждения, то те се считат за произлизащи от договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако действителният ползвател на авторските и лицензионните възнаграждения, местно лице на едната договаряща държава, извършва производствена или търговска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, посредством място на стопанска дейност, разположено там, или упражнява в тази друга договаряща държава независима професия чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността пораждащи авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или чл. 14 съобразно случая.

7. Когато поради особените взаимоотношения между плащеца и действителния ползвател или между тях двамата и някое трето лице сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид престацията, за която те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена от плащеца и действителния ползвател при липсата на подобни взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като се имат предвид и останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 13

Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от актива на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, принадлежащо на определена база на разположение на местно лице на едната договаряща държава в другата договаряща държава с оглед упражняване на независима професия, включително печалби от прехвърляне на такова място на

стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или на такава определена база, се облагат в тази друга държава.

3. Печалбите от прехвърлянето на кораби или самолети, използвани в международния транспорт, или на движимо имущество, служещо за експлоатация на тези кораби или самолети, се облагат само в договарящата държава, в която се намира мястото на действителното управление на предприятието.

4. Печалбите от отчуждаване на имущество, непосочено в ал. 1, 2 и 3, се облагат само в договарящата държава, на която лицето, отчуждаващо имуществото, е местно лице.

Член 14

Независими професии

1. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава от свободна професия или от други дейности с независим характер, се облагат само в тази държава, освен ако то има редовно на разположение определена база за извършване на своята дейност в другата договаряща държава. Ако то има такава определена база, доходите могат да бъдат облагани в другата договаряща държава, но само такава част от тях, каквато е относима към тази определена база.

2. Терминът "свободна професия" включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и независимите дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Член 15

Зависими професии

1. Съобразно разпоредбите на чл. 16, 18 и 19 заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на една от договарящите държави за работа по трудов договор, се облагат само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по такъв начин, полученото възнаграждение се облага в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за работа по трудов договор, извършена в другата договаряща държава, се облага само в първата държава, ако:

а) получателят се намира в другата държава за период или периоди ненадвишаващи общо 183 дни в посочената календарна година, и

б) възнаграждението се изплаща от или за сметка на работодател, който не е местно лице на другата държава, и;

в) възнаграждението не се изплаща за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят има в друга държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение, получено за работа, извършена на борда на кораб или самолет в международния транспорт, се облага в договарящата държава, където е разположено мястото на действително управление на предприятието.

Член 16

Директорски възнаграждения

Директорските възнаграждения, жетоните за присъствие или други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната от договарящите държави в качеството му на член на управителен или контролен съвет на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.

Член 17

Артисти и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на изпълнител, като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, музикант или в качеството му на спортист от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.

2. Когато доходи от лични дейности на изпълнителя или спортиста в това им качество се получават не от изпълнителя или спортиста, а от друго лице, тези доходи независимо от разпоредбите на чл. 7, 14 и 15 се облагат в договарящата държава, в която се извършват дейностите на изпълнителя или спортиста. Разпоредбите на настоящата алинея не се прилагат, ако е установено, че изпълнителят, спортистът и лицата, с които те са свързани, не участват пряко или непряко в печалбите на лицето, за което се отнася тази алинея.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член не се прилагат за доходи, произтичащи от дейностите на изпълнители, които пряко или непряко са финансирани в значителна степен за сметка на обществени фондове или тези дейности се упражняват в другата държава в рамките на официална програма за културен обмен между двете държави.

Член 18

Пенсии

1. Като се имат предвид разпоредбите на ал. 2 на чл. 19, пенсиите и други подобни възнаграждения, изплатени на местно лице на една от договарящите държави за извършена в миналото работа, се облагат само в тази договаряща държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 пенсиите и другите суми, изплатени в изпълнение на разпоредбите на законодателството досежно социалното осигуряване в една от договарящите държави, се облагат само в тази държава.

Член 19

Държавна служба

1. а) Възнагражденията, различни от пенсия, изплатени от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение, орган на местната власт или юридическо лице, на публичното право на физическо лице за оказани услуги на тази държава, нейно политическо подразделение, орган на местната власт или юридическо лице, се облагат само в тази държава.

б) Такова възнаграждение обаче се облага само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

(i) е гражданин на тази държава или

(ii) е станало местно лице на тази държава не единствено с цел извършването на услугите.

2. а) Всяка пенсия, изплатена от една от договарящите държави или за сметка на фондове, създадени от една от договарящите държави, нейно политическо подразделение, орган на местната власт или юридическо лице на публичното право на физическо лице за услуги, оказани на тази държава, нейно подразделение, орган на местната власт или юридическо лице, се облага само в тази държава.

б) Такава пенсия обаче се облага само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази договаряща държава.

3. Разпоредбите на чл. 15, 16 и 18 се прилагат по отношение на възнаграждения и пенсии за услуги, оказани във връзка с производствена и търговска дейност, извършена от едната договаряща държава, нейно подразделение и орган на местната власт.

4. Независимо от разпоредбите на ал. 3 разпоредбите на ал. 1 се прилагат по отношение на възнагражденията на персонала на националното обществено предприятие за въздушен транспорт на едната договаряща държава, който изпълнява дейности по международния транспорт в другата договаряща държава.

Член 20

Учащи се

1. Плащанията, които учащ се или практикант в търговията или промислеността, който е или е бил местно лице на едната договаряща държава и който се намира в другата договаряща държава единствено с цел обучение или стаж, получава за своята издръжка, обучение или стаж, не се облагат в тази друга държава.

2. Физическо лице, което е или е било местно лице на едната договаряща държава и което пребивава в другата договаряща държава с цел обучение, осъществяване на изследвания, придобиване на стаж, на технически, професионален или търговски опит и което упражнява в тази друга договаряща държава дейност срещу възнаграждение, която за един или няколко периода от време не надхвърля общо 12 месеца, се освобождава от облагане в тази друга държава по отношение на възнагражденията за тази дейност, ако тази дейност е пряко свързана с неговото обучение, изследвания, стаж или придобиване на опит и ако възнагражденията представляват приход, необходим за покриване на неговата издръжка.

Член 21

Други доходи

1. Елементите от дохода на местно лице на едната договаряща държава без оглед на това, къде възникват, които не са разгледани в предходните членове на тази спогодба, се облагат само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определени в ал. 2 на чл. 6, когато получателят на такива доходи, местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава посредством място на стопанска дейност, разположено там, или упражнява в тази друга договаряща държава независима професия чрез определена база, разположена там, и правото или имуществото, пораждащи доходите, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7 или чл. 14 съобразно случая.

Член 22

Имущество

1. Имуществото, състоящо се от недвижима собственост на местно лице на една от договарящите държави, посочено в чл. 6, намиращо се в другата договаряща държава, се облага в тази друга държава.

2. Имуществото, състоящо се от движими вещи, съставляващи част от актива на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или движими вещи, които принадлежат на определена база, с която местно лице на едната договаряща държава разполага в другата договаряща държава с цел упражняване на независима професия, се облага в тази друга държава.

3. Имуществото, състоящо се от кораби и самолети, използвани в международния транспорт, както и от движими вещи, служещи за експлоатация на тези кораби и самолети, се облага само в договарящата държава, в която се намира мястото на действителното управление на предприятието.

4. Всички други елементи на имуществото на местно лице на едната договаряща държава се облагат само в тази държава.

Член 23

Премахване на двойното облагане

1. В Люксембург двойното данъчно облагане се избягва, както следва:

а) когато местно лице на Люксембург получава доходи или притежава имущество, които съобразно разпоредбите на тази спогодба могат да бъдат облагани в България, такива доходи и имущества ще се освобождават от данък в Люксембург, като се имат предвид разпоредбите на букви "б" и "в", но за изчисляване на сумата на данъка върху останалите доходи и имущества на такова местно лице може да се приложи такава ставка, както, ако въпросните доходи и части от имуществото не биха били освободени.

Следната ал. 2 на чл. 5 на Многостранната конвенция се прилага спрямо буква „а“ ал. 1 на чл. 23 от тази Спогодба по отношение на местните лица на Люксембург:

ЧЛЕН 5 НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ – ПРИЛАГАНЕ НА МЕТОДИТЕ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ (Опция А)

[Буква „а“ на ал. 1 на чл. 23 на Спогодбата] няма да се прилага, когато [България] прилага разпоредбите на [Спогодбата], за да освободи получен доход или притежавано имущество от местно лице на [Люксембург] от данък или да намали размера на данъка, с който този доход или имущество могат да се облагат. В този случай [Люксембург] ще разреши като приспадане от данъка върху дохода или имуществото на това местно лице сума, равна на платения данък в [България]. Това приспадане обаче няма да надвишава частта от данъка, както е изчислена преди предоставяне на приспадането, която е причислима към такива елементи на доход или имущество, които могат да бъдат облагани в [България].

б) когато местно лице на Люксембург получава доходи, които съобразно разпоредбите на чл. 10, 11 и 12 се облагат в България, Люксембург допуска намаление на данъка, събиран върху дохода на това местно лице, равно на сумата на данъка,

платен в България. Това намаление обаче не може да надхвърля частта от данъка, изчислен преди намалението, отговаряща на тези части от дохода, получени от България;

в) когато дружество, което е местно лице на Люксембург, получава дивиденди от български източници, Люксембург освобождава от данък тези дивиденди, при условие че това дружество, което е местно лице на Люксембург, притежава пряко от началото на стопанската година поне 25% от имуществото на дружеството, което плаща дивидентите. Акциите и споменатите дялове на българско дружество при същите условия са освободени от люксембургски данък върху имуществото.

2. В България двойното данъчно облагане се избягва, както следва:

а) когато местно лице на България получава елементи на дохода, които съобразно разпоредбите на чл. 10, 11 и 12 на тази спогодба могат да се обложат в Люксембург, България допуска за приспадане от данъка върху дохода на това местно лице сума, равна на данъка, платен в Люксембург. Това приспадане обаче не може да надхвърля тази част от данъка изчислена преди намалението, отговаряща на тези елементи от дохода, получени от Люксембург.

в) когато в съответствие с разпоредбите на тази спогодба доходите, които получава местно лице на България, или имуществото, което то притежава, са освободени от данък в България, България може въпреки това при изчисляване на размера на дължимия данък върху останалите доходи или имущества на това местно лице да вземе предвид освободения доход или имущество.

Член 24

Равенство в третирането

1. Гражданите на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е облагане или свързани с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени гражданите на тази друга държава при същите обстоятелства. Тази разпоредба, независимо от разпоредбите на чл. 1 се прилага и за лица, които не са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

2. Терминът "граждани" означава:

а) всички физически лица, които имат гражданство на една от договарящите държави;

б) всички юридически лица, дружества и асоциации, създадени в съответствие със законите в сила в една от договарящите държави.

3. Облагането на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава, отколкото облагането на предприятия на тази друга държава, които извършват същата дейност.

4. Освен случаите, когато се прилагат разпоредбите на чл. 9, ал. 7 на чл. 11 или ал. 7 на чл. 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други разходи на предприятия на едната договаряща държава, платени на местно лице на другата договаряща държава за целите на определянето на облагаемите печалби на такова предприятие, подлежат на приспадане от облагаемата печалба при същите условия, както, ако биха били платени на местно лице на първата държава. По същия начин задълженията на предприятие на едната договаряща държава към местно лице на другата договаряща държава за целите на определяне на облагаемото имущество на

такова предприятие подлежат на приспадане при същите условия, както ако биха били договорени с местно лице на първата държава.

5. Предприятията на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, не се подлагат в първата държава на данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни, отколкото данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия от първата държава.

6. Разпоредбите на този член не следва да възпрепятстват България да обложи с данък съобразно българското законодателство, общата сума на печалбите от място на стопанска дейност в България на физическо лице или на дружество, което е местно лице на Люксембург, стига само гореспоменатата данъчна ставка да не надхвърля данъчната ставка, с която се облагат обичайно печалбите на място на стопанска дейност от трета държава.

7. Разпоредбите на този член независимо от разпоредбите на чл. 2 се прилагат по отношение на данъци от всякакъв род и вид.

Член 25

Процедура на взаимното споразумение

1. [Първото изречение на ал. 1 на чл. 25 на тази Спогодба се заменя от първото изречение на ал. 1 на чл. 16 на Многостранната конвенция] [Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може независимо от средствата, предвидени в националните законодателства на тези държави, да отнесе своя случай пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице, или ако случаят е по ал. 1 на чл. 24, на тази договаряща държава, на която е гражданин.]

Следното първо изречение на ал. 1 на чл. 16 на Многостранната конвенция заменя първото изречение на ал. 1 на чл. 25 на тази Спогодба:

ЧЛЕН 16 НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ – ПРОЦЕДУРА ЗА ВЗАИМНО СПОРАЗУМЕНИЕ

Когато едно лице счете, че действията на едната или и на двете [договарящи държави] водят или ще доведат до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази [Спогодба], това лице може, независимо от средствата за защита, предвидени във вътрешните законодателства на тези [договарящи държави], да представи случая пред компетентния орган на която и да е от [договарящите държави].

Случаят трябва да бъде представен в срок три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган полага усилия, ако възражението изглежда основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата

договаряща държава с оглед да се избегне облагане, което не е в съответствие със спогодбата.

Следното второ изречение на ал. 2 на чл. 16 на Многостранната конвенция се прилага по отношение на тази Спогодба:

ЧЛЕН 16 НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ – ПРОЦЕДУРА ЗА ВЗАИМНО СПОРАЗУМЕНИЕ

Всяко постигнато споразумение се прилага независимо от сроковете, предвидени във вътрешните законодателства на [договарящите държави].

3. Компетентните органи на договарящите държави полагат усилия да разрешават посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на спогодбата. Те могат също така да се консултират помежду си за избягване на двойното данъчно облагане в случаите, които не са предвидени в спогодбата.

4. Компетентните органи на държавите могат да поддържат пряка връзка с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи. Ако се счете, че за постигането на това споразумение е необходима устна размяна на мнения, такава може да се осъществи в рамките на комисия, съставена от представители на компетентните органи на договарящите държави.

Член 26

Размяна на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави обменят необходимата информация (която данъчните законодателства на двете държави допускат да бъде получена в рамките на обичайната административна практика) за правилното изпълнение на настоящата спогодба. Всяка получена по този начин информация следва да се счита за поверителна и да се предоставя само на лица, които се занимават с определянето, събирането, решаването на жалби или принудителното изпълнение на данъците, обхванати от спогодбата. Не се предоставя информация, която би разкрила търговска, банкова, промишлена или професионална тайна или производствен процес.

2. Разпоредбите на настоящия член в никакъв случай не могат да се разглеждат като налагащи на едната договаряща държава задължението да предприема административни мерки, отклоняващи се от нейното законодателство или административна практика, или противоречат на нейния суверенитет, на нейната сигурност, на общите ѝ интереси или на общественения ред (ордр публик), или пък да предоставя сведения, които не могат да бъдат получени съобразно нейното законодателство или законодателството на държавата, отпавила искането.

Член 27

Дипломатически представители и консулски служители

Разпоредбите на тази спогодба не засягат данъчните привилегии, които ползват членовете на дипломатическите представителства и консулските служители съобразно общите норми на международното право или съобразно разпоредбите на специални споразумения.

Следната ал. 1 на чл. 7 на Многостранната конвенция се прилага и заменя разпоредбите на тази Спогодба:

**ЧЛЕН 7 НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ – ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ НА ЗЛОУПОТРЕБАТА С ДАНЪЧНИ СПОГОДБИ
(Разпоредба за теста за основните цели)**

Независимо от разпоредбите на [Спогодбата], облекчение съгласно [Спогодбата] не се предоставя по отношение на елемент от доход или имущество, ако може обосновано да се приеме, като се имат предвид всички относими факти и обстоятелства, че получаването на това облекчение е една от основните цели на която и да е договореност или сделка, които имат за резултат пряко или непряко това облекчение, освен ако се установи, че предоставянето на това облекчение при тези обстоятелства е в съответствие с предмета и целите на съответните разпоредби на [Спогодбата].

Член 28

Влизане в сила

1. Тази спогодба ще бъде ратифицирана и ратификационните документи ще бъдат разменени колкото се може по-скоро в София.

2. Спогодбата влиза в сила в деня след размяната на ратификационните документи и разпоредбите ѝ се прилагат:

а) по отношение на данъци при източника, събрани или платени след първия ден на януари от годината, в която са разменени ратификационните документи;

б) по отношение на другите данъци, събираеми за данъчните години, които започват на или след първия ден на януари на годината, в която са разменени ратификационните документи.

Член 29

Прекратяване на действието

Тази спогодба ще продължи да действа без ограничение във времето, но всяка от договарящите държави може до 30 юни включително на всяка календарна година след изтичането на три години от годината на размяна на ратификационните документи да прекрати действието ѝ с писмено съобщение по дипломатически път. В случай на прекратяване на действието преди 1 юли на такава година спогодбата се прилага за последен път:

а) по отношение на данъци при източника, събрани или платени най-късно на 31 декември от годината на прекратяване на действието;

б) по отношение на другите данъци върху дохода и имуществата, свързани с периоди на облагане, завършващи най-късно на 31 декември от годината на прекратяване на действието.

В удостоверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази спогодба.

Изготвена в Люксембург на 27 януари 1992 г. в два оригинални екземпляра, всеки от които на български и френски език, като и двата текста имат еднаква сила.

ПРОТОКОЛ

Република България и Великото херцогство Люксембург,

в момента на подписване на Спогодбата между Република България и Великото херцогство Люксембург за избягване на двойното данъчно облагане върху дохода и имуществото, състояло се на 27 януари 1992 г. в Люксембург, се споразумяха за следните разпоредби, които представляват неразделна част от спогодбата:

1. Настоящата спогодба не се прилага за дружествата - холдинг по смисъла на специалното люксембургско законодателство, а именно действащия понастоящем закон от 31 юли 1929 г. и постановление на Великия херцог от 17 декември 1938 г., а така също и за дружествата, които в Люксембург са под режима на подобно данъчно законодателство. Тя също така не се прилага и за доходи, различни от заплати и директорски възнаграждения, предвидени в чл. 15 и 16, които местно лице на България получава от подобни дружества, както и за акции или други капиталови дялове в такива дружества, които такова лице притежава.

2. Разпоредбите на настоящата спогодба не засягат действието на данъчните разпоредби в сключените между двете договарящи държави съглашения в областта на международния транспорт.

3. Към чл. 3, ал. 1, буква "е".

По отношение на България за предприятия се считат също и едноличните и колективни форми на физически лица, също както и икономическата дейност на тези лица, регистрирана в местните органи съобразно българското законодателство.

4. Към чл. 12, ал. 4.

Разпоредбите на ал. 4 на чл. 12 не се прилагат за доходи от технически услуги, предоставени във връзка с доставката на комплектни съоръжения, технологично, научно производствени или търговско оборудване.

В уверение на което, надлежно упълномощени за това лица от двете държави подписаха този протокол.

Съставен в два екземпляра в Люксембург на 27 януари 1992 г. на български и френски език, като и двата текста са еднакво валидни.